

இப்போது அவள் ஐந்து மாத கர்ப்பிணி. இந்நிலையில், அப்பெண் தன் பழைய காதலனுடன் படுக்கைப் படுக்கிவிட்டாள். அங்கு ஒரு விடுதியில் அறை எடுத்துத் தங்கிக்கொண்டு, “நாங்கள் சரேந்துவாழ் விரும்புகிறோம். பிரித்தால் தற்கொலை செய்து கொள்வோம்” என்று பயனும் பண்ணும் மிரட்டல் விடுக்கிறார்கள்.

0000 0000000000000000...?

பெண் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது பியடிஷன் சனெட்டர் போவது வழக்கம் -இதுவும் சன்னையில் தான் - அங்கு பியடிஷன் எடுத்த ஆசிரியர் இந்து. மாணவி முஸ்லிம். இரவரூக்கும் இடையே ஆசிரியர் - மாணவி என்ற உறவுக்கு மலேகாதல தலதைக் கியது.

பெண்ணின் வீட்டாருக்கு விவரம் தெரியுமோ தெரியாதோ, ஒரு கல்லரி விரிவரயாளரூக்கு மணமுடித்து வைத்துவிட்டனர். மாப்பிள்ளை முஸ்லிம். சரேந்துவாழ்ந்தனர். அடயாளமாக வயிறிறில் ஏழு மாதக் குழந்தை. இந்நிலையில் திடீர்னெப்பெண் காணாமல் போய்விட்டாள். பிறகுதான் தெரிந்தது, அவள் தன் பழைய காதலனுடன் எங்கேயோ சூற்றித் திரிகிறாள் என்று.

பின்னர் வீட்டு திரும்பிய அவளை, விவாகரத்துச் செய்துவிட வேண்டும் என்று மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஒற்றகை காலில் நிற்கிறார்கள். கணவனோ, மனவியை மன்னித்து ஏற்கத் தயார்.

0000 0000000000000000...?

பிராமணப் பெண். பயன் முஸ்லிம். தனீ மாவட்டம். கல்லரியில் உருவான காதல், இரவரயையும் கண்காணாத இடத்துக்கு அழைத்துச் சனெற்றுவிட்டது.

இரவரூம் இப்போது சரேந்து வாழ்கிறார்கள் என்பது மட்டும் தெரியும். எங்கே, எப்படி, திரும்மணம் ஆனதா, இல்லையா எதுவும் பயன் வீட்டாருக்குத் தெரியாது. கிட்டத்தட்ட இதே பாத்திரம், வலேஃர் மாவட்டத்தில் ஒரு முஸ்லிம் குடும்பத்தில்.

0000 0000000000000000...?

இப்படி ஒன்றல்ல; இரண்டல்ல. பல நூற்று சம்பவங்கள். நகரம், கிராமம் என்ற வித்தியாசமில்லாமல் நம் குடும்பங்களில் அரங்கேறிவருகின்றன. மலேநாட்டுக் கலாசாரம், சின்னத்திரை, வண்ணத்திரை என்றெல்லாம் காரணங்களைச் சொல்லிவிட்டால் போதுமா?

மலைப் பாம்பாய் வாய் பிளந்து மிரட்பிக்கொண்டிருக்கும் இந்தப் பரோபத்தைச் சமுதாயம் எப்படி எதிர்கொள்ளப்போகிறது? இந்த வரைஸுக்கு வதைதியம் என்ன? பணக் கல்வி முஸ்லிம் பணிகள் சூயமாகச் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டும்; பிரச்சினைகளைத் துணிவோடு எதிர்கொண்டு சாதிக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பணக் கல்வியை அனைவரும் வலியுறுத்துகிறோம். அது உண்மையும்கூட.

இப்போதெல்லாம் பெரிய நகரங்களில் மட்டுமன்றி, முஸ்லிம் ஊர்களிலும் கூட சமுதாயக் கண் மணிகள் நிறையவே படிகின்றன. உயர்கல்வியில் தீவிர ஈடுபாடு காட்டத் தொடங்கிவிட்டனர். இளநிலைப் பட்டப் படிப்புக்கும் மலோக, உயர்நிலைப் பட்டப்படிப்பிலும் முஸ்லிம் மாணவிகள் ரங்க ஹோல்டர்களாக ஜொலிக்கின்றனர். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், கல்வி ஒரு பக்கம் வளர்ந்தால், மறுபக்கம் கலாசாரச் சீரழிவு தளே போல்கொட்டுகிறதே!

முன்பு நம் இல்லங்களை அலங்கரித்த ஒழுக்கம், நாணம், அடக்கம் ஆகிய உயர் பண்பாடுகளெல்லாம் சிறிது சிறிதாக மலையேறத் தொடங்கிவிட்டனவே! நாம் என்ன செய்யப்போகிறோம்? இதற்காகப் பணக் கல்வியை ஓர் எல்லைக்குள் முடக்கிவிட முடியுமா? அப்படியானால், நம் வீட்டு ஆண்பிள்ளைகளும் கூட மாற்றார் தோட்டத்து மான்களுக்குப் பின்னால் ஓடிப்போய் விடுகிறார்கள்! ஆண்களும் படிகக் கூடாது என்று தடை போட்டுவிட இயலுமா?

கோ எஜுகவேன்தான் இதற்கெல்லாம் காரணம். எனவே, ஆண்கள் பள்ளியில் ஆண்களையும், பெண்கள் பள்ளியில் பெண்களையும் சேர்த்துவிட்டால், இந்தப் பிரச்சினை வராது என நாம் கிறலாம். ஆனால், இது எல்லா இடங்களுக்கும் பொருந்துமா? பெண்களுக்கெனத் தனியாகப் பள்ளியோ கல்லூரியோ இல்லாத பல ஊர்களில் நம் குழந்தைகள் உயர்கல்வி கற்பது எப்படி?

அடிப்படை மார்க்கக் கல்வி சிறு வயதிலேயே இஸ்லாமிய மார்க்க சம்பந்தமான அடிப்படகை கருத்துகளைக் குழந்தைகளின் உள்ளங்களில் ஆழமாகப் பதிய வைத்துவிட்டால், இத்தகைய குற்றங்கள் நிகழாமல் தடுத்து விடலாம். உண்மையான சிறு வயதிலேயே “கூர் ஆன் மதரசா’ எனப்படும் ஆரம்ப அரபிப் பாடசாலையில் குழந்தைகள் சரேந்து, கூர் ஆன் ஓதக் கற்று, மார்க்கச் சட்டங்களையும் அடிப்படகைக் கோட்பாடுகளையும் அறிந்து கொண்டால், பின்னாளில் எவ்வளவு பெரிய பிப்புக்களபை படித்தாலும் பிள்ளைகள் கட்டுப்பாடாகாமல் இருப்பார்கள். முந்தைய தலமையினர் அப்படித்தான் வளர்த்தார்கள்.

இதற்குக் காரணம் இல்லாமலில்லை. பசு மரத்தில் ஆணி அறந்தார் போன்று, இளம் உள்ளத்தில் இறையணர்வு, இறையச்சம், மறுமனை நம்பிக்கை, பெற்றோரின் உரிமைகள், பிள்ளைகளின் கடமைகள், பாலியல் தவறுகளால் விளையும் தீமைகள் உள்ளிட்ட பால பாடங்களைப் படித்துவிட்டால், அது என்றென்றும் பிள்ளைகளை நல்வழிப்படுத்தும்தும். தினகரன் நாளிதழில் வந்த ஒரு செய்தி ஆனால், இன்றைய இயந்திரத்தனமான வாழ்க்கை முறையில் இதற்கும் வாய்ப்பில்லாமல் போய்விட்டது தான் பெரும் கொடும்மை.

காலையில் எழுந்தவாடன் அரகையாகக் காலகைக் கடனை முடித்துக் கொள்ளும் மழலையர், புத்தக மட்டகைகளைச் சூழ்ந்துகொண்டு பள்ளிக் குச்சென்றுவிடுவார். பல வீடுகளில் குழந்தைகள் பள்ளிக் கட்டத்துக் குச்செல்லும் வரையெய்வர்கள் எழுந்ததே இருக்கமாட்டார்கள். மதியம் அல்லது மாலையெய்வ வீடு திரும்பியபின் சிறிது நேர விளையாட்டு. பின்னர் மீண்டும் வீட்டுப்பாடம். அத்துடன் பியஷன். பெரியவர்கள் வீடு திரும்புவதற்கு முன்பே குழந்தைகள் உறங்கிவிடுவார்கள். இப்படித்தந்தை – மகன் சந்திப்பே பல நாட்கள் நடக்காமல் போய்விடுவதும் உண்டு. இந்த நிலையில் மதரசாவாகக் குழந்தைகளை அனுப்ப நேரம் எங்கே? இப்படி பெற்றோர் அலுத்துக்கொள்கிறார்கள்.

தனி உஸ்தாதை நியமித்து வீட்டிலேயே மார்க்க வகுப்பு நடத்தலாம். ஆனால், இது எல்லாருக்கும் சாத்தியமா? வசதி இல்லாதோர் எத்தனையோ பேர்! வசதி இருந்தாலும் உஸ்தாது கிடகைக் வணண்டும். அவர் பொறுப்போடு வந்து கற்பிக்க வணண்டும். குழந்தைகளும் பெற்றோரும் ஒத்துழைக்க வணண்டும். நாலு நல்ல வார்த்தை இதுதான் இல்லை. வளரும் பிள்ளைகள் நாலு நல்ல வார்த்தைகளைக் கேட்க வணடும்மல்லவா? அந்த வாசலும் அடபட்டாகக் கிடக்கிறது.

பள்ளி, கல்லூரிகளின் வகுப்பு நேரங்கள், மாணவர்கள் வள்ளிக்கிழமை ஜும்ஆ பயானகைக் கேட்பதற்குக் கட்ட அவகாசம் அளிப்பதில்லை. விடும்முறை நாட்களோ வள்ளியிற் பயணங்கள், குடும்ப நிகழ்ச்சிகள், ஸ்பெஷல் கிளாஸ்கள் எனக் கழிந்துவிடுகின்றன.

இல்லறம் நடத்தி, நம் வாரிசுகள் அவளது மடியில், அரவண்பையில், இணைவையில் வாழ்ந்துவரும் கொடுமையை நீடிக் கலாமா?

சமீப ஆர்வலர்களும் சீர்திருத்தவாதிகளும் சீரியஸாகச் சிந்திக்க வேண்டிய விவகாரமாகும் இது. இதைத் தடுத்து நிறுத்த வழிகாணத் தவறினோம் என்றால், ஒரு தலமைமுறையே மார்க்கத்தில்லாத தலமைமுறையாக, வேற்றுமத்த தலமைமுறையாக மாறிவிடும் அபாயம் உண்டு. இதன் பாவம் இன்றைய தலமைமுறையையே சாரும். நம்மை அல்லாஹ் சும்மா விடமாட்டான். அனைவரும் யோசியுங்கள். நல்ல முடிவு காணுங்கள்.

சுனாமி எச்சரிக்கை செய்தாகி விட்டது. தற்காப்பு நடவடிக்கை மேற்கொள்வது ஒவ்வொருவரின் கடமை ஆகும். பற்றோர் விழிப்புணர்வுடன் நடந்துகொள்ள வேண்டும். இதுதான் மூதல் தரமான முக்கியமான நடவடிக்கையாக இருக்கும்.

பிள்ளைகளின் ஒளிமயமான எதிர்காலத்திற்காகத் தந்தைகடும்பையாக உழைக்கிறார். உறக்கத்ததைத் தியாகம் செய்கிறார். உணவகைகட்ட உதறித் தள்ளுகிறார். மகனுக்கு, அல்லது மகளுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கிறார். படிக்க வகைக்கிறார்; பட்டமும் பணியும் வாங்கிக் கொடுக்கிறார். ஆனால், அவனது எண்ணவோட்டத்தகை கணிக்கத் தவறிவிடுகிறார்.

தாயும் நாவுக்கு ருசியாகச் சமதைத்துப் போடுகிறாள். வகை வகையான ஆடகை அணிகலன்களை அணிவித்து அழகு பார்த்துகிறாள். பிள்ளையின் மனம் கோணாமல் நடந்துகொள்கிறாள். ஆனால், பிள்ளைகளின் அசைவுகளைக் கண்டு விழித்துக்கொள்ள தவறிவிடுகிறாள். பணை வளர்த்தல் என்பது உணவு உடையில் மட்டும் அல்ல. பண்பாடு, நாகரிகம், கலாசாரம், மறுமலை வாழ்க்கை அனைத்தையும் கண்காணித்துச் சீரமைப்பதும் வளர்ப்புதான்.

நம் வீட்டுப் பிள்ளைகள் யார் யாருடன் பழகுகிறார்கள்? யாருடன் அதிகமாகத் தொலைபசேயில் பசேுகிறார்கள்? ஏன் குழப்பமாக இருக்கிறார்கள்? அவர்கள்கு என்ன பிரச்சினை? முன்னுக்குப் பின் முரணாகப் பசேுவதன் பின்னணி என்ன? தடும்பாற்றம் தடுகிறதே! கலகலப்பு இல்லையே! எதிலும் ஓட்டுதல் காணவில்லையே? காரணம் என்ன? இப்படியில்லாம் யோசிக்க வேண்டும்.

பிள்ளைகளுடன் மனம் விட்டுப் பசே வேண்டும். நீங்கள் காட்டும் பாசத்தால் அவர்கள் மனதில் உள்ளதை மறக்காமல் உங்களிடம் கொட்ட வேண்டும். அதகை

கடேட்டு அவர்களபைப் பற்றேரர்கள் நல்வழிப்படுத்த வணேட்டும். அடுத்து எப்பாடும் பட்டனேம், சிறு வயதிலயே அபிப்படமை மார்க்கக் கல்வியை நம் குழந்தைகளுக்கும் கொடுத்துவிட வணேட்டும். அவரவர் சபிழ்நிலகைக்கும் வசதி வாய்ப்புக்கும் ஏற்றவாறு இதற்கு நேரம் ஒதுக்கியாக வணேட்டும். மார்க்க அறிவும் இறையேச்சமும் தான் பிள்ளைகளைத் தீ மகைளிலிருந்து காக்கும் கடேயமாகும்.

வலேகைக்குச் சிலெல்லும் பணைகளே! படித்து முடித்தவாடன வலேகைக்குச் சிலெல்லும் பணைகளின் எண்ணிகை நாளாக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்பிருக்கிறது. முஸ்லிம் பணைகளும் கணிசமான எண்ணிக்கையில் வலேகைக்குச் சிலெக்கிறார்கள். இவர்கள் திருமணத்திற்குமுன், பணியாற்றும் இடத்திலயே ஆண்துணையைத் தடிக் கொண்டுவிடுகிறார்கள். அவன் முஸ்லிமா இல்லையா, நல்லவனா ஏமாற்றுக்காரனா என்பதயைலெலாம் பரிசோதித்துப் பார்க்காமல், இனக் கவர்ச்சியால் ஈர்க்கப்பட்டும், வாழ்க்கையைத் தலாலதைத் துவிடுகிறார்கள்.

இஸ்லாத்தபைப் பொறுத்தவரலை, ஓரூ பணைணின் பொரூளாதாரத் தவேகைளைத் தந்தயையோ கணவனோதான் நிறவைறேற வணேட்டும். பிறந்த வீட்டில் தந்தயையும் உடன்பிறப்புகளும் அதற்குப் பொறுப்பு. புகுந்த வீட்டில் கணவன் பொறுப்பு. தன் தவேகைளைத் தானே நிவர்த்தி செய்து கொள்ள வணேட்டும் என்ற நிலகைக்கு ஓரூ பணைணை நமது மார்க்கம் ஓரூப்போதும் தவிக் கவிடவில்லை.

முஸ்லிம் பணை தன்னயையும் தன் குழந்தைகளயையும் தானே கவனித்தாக வணேட்டும் என்ற நிலகை மிகவும் அபபிரவமாக எப்போதாவதுதான் ஏற்படும். பற்றேரர், உடன்பிறப்புகள், கணவன், உறவினர், அரசாங்கம் என யாரூடயை ஒத்த குழபை்பும் ஆதரவும் இல்லாமல் ஓரூ பணை திண்டாடுகின்ற நிலகையில் தான், அவள் வலேகை செய்து, தன்னகைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வணை்பிய கட்டாயம் நேரூம்.

தகப்பன் அல்லது கணவனின் கயாலாகாத் தன்மை, ஆடம்பரம் மற்றும் சலாகுசு வாழ்க்கை, சூயதம்பட்டம், அடங்காத் தன்மை போன்ற காரணங்களூக் காக இளம் பணைகள் வலேகைக்குச் சிலெவதும், அதமைன்னிட்டு குடும்பத்தில் பலவறூ பிரச்சினகைகள் தோன்ற வழிவகுப்பதும் தவேதைனா? யலோசியுங்கள். ஆக, கற்பா கல்வியா என்று வந்தால் கற்பயைதேரேந்தலெடூங்கள். இது ஆணைகளூக்கும் தான்.

source: <http://zubairsiraji.com/?p=1631#more-1631>